AMERICAN NEWSPAPER PRINTED IN SLOVENE LANGUAGE

AMERIŠKA DOMOVINA

ISSUED MONDAY WEDNESDAY FRIDAY

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY — "American Home" — NEODVISEN LIST ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

NO. 24 — CLEVELAND, OHIO, MONDAY FEBRUARY 26th 1923 — LETO XXVI. — VOL. XXVI

Letna kvòta.

Kongres ne bo sprejel nove postave.

Washintgon, 24. febr. Nova naseljniška postava, ki je zelo naperjena proti naseljencem, nima nobene prilike, da bi bila sprejeta od kongresa v tem zasedanju. Enako tudi nove določbe za pridobitev državljanstva ne bodo sprejete. Glasom te nove postave bi se naseljevanje zopet jako omejilo. Po sedajni postavi sme priti letno v Ameriko 360.000 naseljencev, po novi postavi pa samo 180.000. Ako bi ta nova postava prišla na glasovanje pri sedajnem zasedanju kongresu, je skoro gotovo, da bi bila postava sprejeta, toda od prihodnjega kongresa se pa pričakuje, da jo bo zavrgel, in sprejel novo, boljšo naselniško postavo. Sicer bodo v zbornici poslancev glasovali za to strogo postavo, predno se kongres zaključi 4. marca, toda nobenega upanja na svetu ni, da bi postava bila sprejeta tudi od zbornice senatorjev. Prvič nasprotuje tej postavi senator Colt, ki je načelnik imigracijskega odseka v senatu, drugič pa imajo senatorji toliko drugega posla, da je absolutno nemogoče spraviti nameravano postavo pred zbornico do 4. marca. Od prihodnjega kongresa se pa pričakuje, da bo sprejel naselniško postavo, ki bo dovoljevala 5 procentno letno kvoto raznim narodnostim. Po tej kvoti bi potem prišlo letno v Zjedinjene države nad 10.000 Jugoslovanov, dočim jih sme sedaj priti le nekaj nad 6000.

—o—

— Sodnje oblasti se posvetujejo, če ne bi kazalo, da se da vse one avtomobiliste, ki so aretirani radi prehitre ali napačne vožnje, preiskati od špecialistov, če so duševno dovolj razviti. Sodnik Silbert trdi, da je opazoval dva meseca avtomobiliste, ki so bili pripeljani pred njega, in je prepričan, da 75 procentov njih ni duševno dovolj razvitih, da bi bili odgovorni, kadar vozijo avtomobil. Kakor hitro se take ljudi pronajde od zdravnkov, da so duševno zaostali, se jim odvzame avtomobilska licenca. 1987 avtomobilistov je bilo od novega leta aretiranih, in Silbert je mnenja: da jih je večina duševno neodgovornih, dočim drugi dobro ne vidijo in tretji ne znajo dovolj angleško, da bi razumeli razne prometne napise. Sodnik Silbert je v petek obsodil Charles W. Smith-a, bivšega šerifa na 6 dni zapora, ker je vozil 40 milj preko novega mosta. Smith je dejal, da si je zlomil prst in je hitel k zdravniku, toda pomagalo ni nič. Moral je v ječo.

— Štrajka gradbenih delavcev letos ne bo v Clevelandu, kot izjavljajo velike kompanije. Kompanije imajo preveč dela da bi se prepirale z delavci radi plač. Položaj gradbene industrije bo enak kot je sedaj za prihodnjih pet let.

— Plinova družba pravi, da se letošnjo zimo ne more pritožiti radi dohodkov. Mraza je bilo dovolj, denarja še več — samo plina je manjkalo.

— Od sobote naprej se je zvišala cena gasolinu. Galona velja sedaj 23 centov.

Milijon odnesel

Mlad laški brivec poneveril ogromno svoto denarja

Pred dvanajstimi leti je prišel iz Italije slaboten fantič, star 15 let, po imenu Joseph Marcino. Prišel je v Chicago, kjer je pozneje postal brivec, pred par dnevi pa je pobegnil z več kot milijon dolarji, katere so mu njegovi rojaki izročili v varstvo. Marcino je 5 čevljev visok, toda jako širok, skoro tri čevlje. Sumi se, da je pobegnil proti Maksiki. Ob istem času pa je policija aretirala bivšega kurjača na železnici in sedajnega bančnega predsednika Frank L. Taylor, ki je dobival kot predsednik First National banke v Warren, Mass. $50 plače na teden. Ta banka, v kateri je imel Marcino kontrolo, je propadla in primanjkljaj znaša $216.000. Zguba pa, katero je povzročil Marcino, in kolikor je dosedaj dognanega, znaša $591.000. Toda konečni primakljaj bo še veliko večji. Poleg tega je zmanjkalo v neki drugi banki v Philadelphiji $130.000, katere je tudi Marcino vzel. Neki newyorški kongresman je zgubil $150.000, ko je preveč zaupal Marcinu in pri njem vložil denar. Poleg tega grozi polom še neki banki v Wayauga, Wis. Marcino ima za seboj precej pustolovsko življenje. Leta 1917 je v Ottawa, Ill. prekupil neko banko, toda je tako sleparsko manipuliral, da je bil obtožen od velike porote, toda še predno se je vršila sodba, je pobegnil. Pozneje se je o njem slišalo iz Californije, kjer je banka v Perris propadla, potem ko je dobil Marcino kontrolo nad njo. Tam so ljudje zgubili $130.000, toda neki chicaški odvetnik je plačal vso zgubo, da je rešil Marcina ječe. Po tem krahu je Marcino zginil. Šel je v Meksiko, in pozneje v Italijo, kjer je dobil pri vladi odlično službo. Pred dvema letoma pa se je vrnil v Ameriko in je dobil tukaj zaupanje bivših laških vojakov. Detektivi so mu bili neprestano za petami. Kjerkoli se je pojavil, da bi osleparil to ali ono banko, so se pojavili detektivi, ki so pojasnili banki njegove načrte. V več slučajih je pa seveda imel srečo s sleparijo. V Buffalo je hotel pretekli teden potegniti iz neke banke $1,150.000, toda se mu ni posrečilo. Sedaj ga pa iščejo po celem svetu. Detektivi so mnenja, da se bo kmalu pojavil kje drugje in sleparil z novimi bankami.

—o—

— Da ne bo pozabil Cleveland župana Kohlerja tudi potem še ne, ko ne bo več župnanil, zato so preskrbeli očka župan sami. Skrivej, od dneva od dneva, je neki umetnik izdeloval bronasti kip Fred Kohlerja. In sedaj je skoro gotov. Ko se Kohler umakne v privatno življenje, postavijo ta kip v mestni avditorij ali pa v City Hall. Njegove temne oči bodo še dolgo gledale na Clevelandčane in jih spominjale Kohlerja, ki je nazval zbornico mestnih očetov "čredo norcev". Kohlerju je jako ne ljubo, da je prišlo v javnost, da se dela njegov kip. Toda prešmentani reporterji tudi vse znajdejo.

Statistika dela

Dela dovolj, toda plače se nižajo.

Washington, 24. febr. Statistični oddelek delavskega departmenta vlade Zjedinjenih držav je pravkar priobčil, v javnosti poročilo glede dela v Zjed. državah. To poročilo pravi, da je danes zaposljenih v industrijah več oseb kot kdaj prej, toda plače delavcev so se jako znižale. Znižane plače so dobili delavci v 4.153 raznih ameriških tovarnah. 43 industrij je znižalo plače svojim uslužbencem. Teh 43 industrij je imelo meseca januarija 1. 839.678 delavcev zaposljenih, ki so prejemali na teden $45,107.280 plače. Meseca decembra pa so imele iste tovarne 1.814.876 delavcev zaposljenih in ti delavci so dobili $46.392.900 tedenske plače. Dočim se je število delavcev zvišalo za poldrugi procent, so se plače znižale za skoro tri procente. Dejstvo pa je, da so se cene življenskim potrebščinam zvišale, in je skoro neumevno, kako se morejo plače znižati.

—o—

— V petek zjutraj je umrl dobro poznani zobozdravnik Dr. F. L. Kennedy, star 41 let. Svoj urad je imel na 5405 Superior ave.

— Račune za elektriko lahko vsak čas plačate v našem uradu.

— Dasi so imeli člani mestne zbornice ter razni direktorji in zastopniki plinove družbe ves teden posvetovanja, pa se niso nikakor mogli zjediniti glede cene plina. Posvetovanja se nadaljujejo drugi teden.

— Pitna voda v Clevelandu je zadnje čase skrajno slaba. Smrdi, da bi jo pes ne povohal, a kaj šele žlampal. Neki moški je v soboto poklical policijsko postajo po telefonu in dejal: "Ako mi policija ne preskrbi požirek dobrega žganja, tedaj bom nekaj naredil. Kdo, hudiča, bo srkal smrdljivko, ki se sedaj pretapa po vodovodnih ceveh. Moj pes že dva dni crka doma, ker mora duhati smrad iz vode." Če je mož dobil od policije žganje ali ne, se ne ve, resnica pa je, da voda še nikdar ni toliko smrdela kot zadnje čase. Vlili so klorina v vodo, ker se boje sicer, da bi voda škodovala ljudem in bi povzročila mrzlico. Tako je v Ameriki ob času prohibicije. Pijače nič, voda smrdljiva, in če ne smrdi, dobimo pa mrzlico. Jerusalem, Jerusalem, kdaj se bodo spreobrnile tvoje hčerke!

— V našem uradu imamo še mnogo sto krasnih knjig "Pesmi Ivan Zormana",. Ali ni dolžnost naroda, da pridno seže po teh knjigah ter jih prebira? Vi, dragi rojak, zavedna Slovenka, ko čitate te vrstice, ali ste že storili svojo narodno dolžnost in imate že kupljene Zormanove pesmi? Ako ne, pridite k nam in jih dobite. Ni čeden dokaz o narodni zavesti in zrelosti ,ako puščamo vnemar dela naših nadarjenih sinov, ki služijo kulturi in napredku naroda s svojimi deli. Prosimo, pridite in zahtevajte lično knjigo, katero prebirate lahko vi kot vaši odrastli otroci, kajti v njej so najlepše slovenske pesmice prestavljeno v angleščino. Odločite se še danes.

Morilec Metta?

Policija je baje dobila pravega v roke.

Velika porota v Cuyahoga county je v soboto obdolžila Italijana Sebastian Russo kot morilca prohibicijskega detektiva Carl Metta. Metta je bil ustreljen zadnji teden kot posledica njegovega neusmiljenega preganjanja kršilcev prohibicije. Russo je bil aretiran kot osumljen umora že zadnji pondeljek. Takoj ko je prišel v ječo, je začel štrajk lakote, to je, ni hotel ničesar jesti do petka zvečer. Vsi poskusi pregovoriti ga, da vzame hrano, so bili zaman. Njegova žena mu je pošiljala pohane piške in pečenko v ječo, pisala mu, naj vendar povžije, toda vse zaman. V petek zvečer pa so stražniki v county zaporih pustili v njegovi celici krožnik spagetijev, čašo kave in lep kos finega paja. Ko so se vrnili čez pol ure, je hrana že zginila. Izjavil se je, da je lačen. Toliko je gotovo, da je Russo detektiva Metta dobro poznal. Pred policijo je Russo odločno zanikal vsak umor, priznal pa je, da je plačeval Carlu Metta vsak teden po $25, da ga Metta ne bi aretiral. Tako je Metta delal ,denar po strani.. Mrs. Metta, udova po umorjenem detektivu, je izjavila, da je videla morilca svojega moža, ko je bežal iz stanovanja, in pravi, da je Russo "najbrž" dotični morilec. Mrs. Metta je pripovedovala, da je prišel Russo v sredo pred umorom Mette k njenemu soprogu in se bridko pritožil, ker je bil aretiran, kljub temu, da plačuje tedensko $25.00, da ga ne aretirajo. Kot trdi Mrs. Metta je tedaj tudi izjavil, da bo nekdo plačal s smrtjo ta arest. Russo vse to zanika trdi pa, da je bil zelo jezen, ker so ga aretirali. Russo je tožen umora prve vrste, in ostane v ječi, dokler se ne začne obravnava.

—o—

— Sv. Matija led razbija, če ga ni, pa ga naredi! pravi star pregovor. Zadnjo soboto je bil sv. Matija, pa je že led dobil, toda razbil ga ni, pač pa še bolj učvrstil. Plinova družba mu je lahko hvaležna.

— The Cleveland District Cooperative League nudi popolen pouk o knjigovodstvu. Deset poučnih večerov je prirejenih za to, da se kompletno razkaže in nauči knjigovodstva. To knjigovodstvo je nalašč prirejeno za društvene tajnike in blagajnike. Mr. H. E. Carrier, od nadzornega odbora The Cleveland Trust Co. bo vodil pouk. Pouk se vrši v torkih zvečer v Goodrich House, 1420 E. 31st St. Cena za ves tečaj je samo $5.00. Če se jih pa oglasi večje število, bo cenejše. Vpisati se mora do 6. marca ,v Goodrich House, 1420 E. 31st St. Mi priporočamo to našim društvenim tajnikom in uradnikom sploh ter vsem, ki se zanimajo za to. Kar se naučite, vam koristi in vam lajša vsakdanje delo. Nadaljna pojasnila dobite v Goodrich House.

— The Electric Illuminating Co. je naredila tekom zadnjega fiskalnega leta $2.937.711 čistega dobička. Se splača biti v "električnem" businessu.

Liga Narodov.

Harding svetuje senatu sporazum.

Washington, 24. febr. — Warren G. Harding, predsednik Zjed. držav, največji nasprotnik Lige Narodov ob zadnji predsedniški kampanji, se polagoma približuje sedaj tej Ligi. Danes je predsednik senatu svetoval, da postanejo Zjedinjene države permanentni član mednarodne sodnije, organizirane pod avtoriteto Lige Narodov. To naznanilo je zadelo senat kot strela z jasnega neba. Od vsakogar drugega bi prej pričakovali nasveta, da se Zjedinjene države začno vmešavati v evropsko politiko, kot od Mr. Hardinga. Vsi drugi važni predmeti, katerih ima senat v obilici na razpolago, so bili potisneni vstran, in govorilo se ni o drugem kot o nasvetu predsednika. Izkušeni politikarji pričakujejo sedaj silne debate brez konca in kraja, kot so se vršile tedaj, ko je bil senat pozvan, da potrdi versaillsko mirovno pogodbo, katere ni hotel potrditi ravno radi Lige Narodov. Smatra se ,da če senat ničesar druzega ne debatira tekom prihodnjih šest mesecev, kot o predlogu predsednika, da postane Amerika član mednarodne sodnije Lige Narodov, da ta debata v šestih mesecih ne more biti končana. Sedanje zasedanje kongresa bo vzelo samo še en teden, in v tem tednu ne bo gotov niti najljubši predlog Hardinga, podpora trgovski mornarici. 4. marca se začne novo zasedanje kongresa, in ako se sproži debata o Ligi Narodov, tedaj nima za letos nobena postava prilike postati postava. Harding je razložil svoj korak s tem, da je absolutno potrebno tako za Zjedinjene države kot za Evropo, da se Amerika v gotovih vprašanjih pogovarja ali dogovarja z evropskimi državami, da je potrebno za ekonomsko kot politično zboljšanje Evrope kot Amerike, da nastane večji sporazum, ki pa ne more priti, ako se Zjedinjene države ne pridružijo deloma Ligi Narodov. Da se to ne bo zgodilo, je več kot gotovo, ker Liga Narodov nima v ameriškem senatu niti 20 prijateljev, in brez potrdila senata, Zjedinjene države ne morejo postati članica Lige Narodov.

—o—

— William Wilks je v soboto zvečer okoli 9. ure pravkar stopil s kare ,da gre proti Walrum Foundry Co., da plača delavce, ki delajo ponoči. V trenutku, ko je stopil s kare, ga napadeta dva bandita, ki sta najbrž vedela, da nosi Wilks denar seboj. Toda Wilks se je silovito postavil v bran in se otresel napadalcev toliko časa, dokler mu niso drugi prišli na pomoč. Dobil je sicer krvav nos in nekaj večjih bunk in prask, toda denar je rešil. Imel je $500 v žepu.

— V soboto zvečer so imeli clevelandski Ku Kluxarji svoje skrivno zborovanje. Zborovali so v neki hiši na Superior ave. in W. 3rd St. Policija je zvedela za to zborovanje in oddelek policije pod poveljstvom poročnika Potts je obkolil hišo. Policisti so splezali po lestvicah do oken dvorane, kjer se je vršilo zborovanje, toda če so pri tem kaj važnega poizvedeli, se ne ve. Policija je objednem si zapisala vse številke avtomobilov okoli poslopja, ki so last Ku Kluxarjev. 62 članov Ku Kluxa je bilo navzočih.

— Nova telefon številka S. N. Doma v Clevelandu je Randolph 7462.

Francoski rop

Francozi plenijo in ropajo v Nemčiji.

Essen, 24. febr. Zasedenemu ozemlju Nemčije preti popolen gospodarski polom. Niti v enem samem mestu od Dortmunda do Duesseldorfa nimajo svojega župana več. Francozi so pregnali vse nemške uradnike in župane ter jih vrgli v ječo. Namesto njih vladajo mladi francoski častniki s železno roko, prav tako kot v vojnem času. Kakih 1000 javnih uradnikov so Francozi včeraj aretirali s pritiskom bajoneta ,jih natrpali v vlake in deportirali. Nemški opazovalci se boje krize. Francozi so popolnoma spremenili svojo taktiko. Preganjanje, ječa, mučenje, denarne kazni se sipljejo nad Nemce, ki se v vsakem slučaju silovito ustavljajo odredbam Francozov. Francozi so sedaj zaplenili že $15,000.000.000 mark denarja v raznih mestih, in preteklo noč so ustavili ekspresni vlak, ki je vozil med Hamburgom in Coblenzom. Iz tega vlaka so Francozi ukradli nadaljnih 13,000.000.000 mark. V skoro vseh mestih je proglašeno obsedno stanje. Vse politične svobodščine so Nemcem odvzete. V kratkem mora priti do oboroženega spopada med Nemci in Francozi.

—o—

— Gradbene unije so naznanile vsem kontraktorjem, da od 1. marca naprej je unijska plača za delavce gradbene stroke $1.25 na uro. Kateri kontraktor bo plačal te plače, dobi ljudi za delo, kontraktor, ki ne plača te svote, ne dobi delavcev ,in unija je pripravljena sklicati štrajk.

— Tovarna The Cleveland Varnish Co. na Kinsman Rd. je pretečeni teden zgorela. Škoda znaša $20.000.

— Slovenke, ali veste, da se vrši pouk o državljanstvu vsak petek popoldne ob 2. uri v javni knjižnici na St. Clair ave. in 55. cesti? Ta pouk je samo za ženske, in mi želimo, da se oglasi čimveč naših rojakinj. Ako ne morete popoldne, pa pridite ob torkih, sredah in četrtkih zvečer ob 7. uri.

— Ura uzžrebana na čajnem večeru S. N. Čitalnice je dobil Beno Vidmar, 1119 E. 51st St. Zadela je številka 111, serija B. Dotični naj se zglasi pri tajniku Josip Podbevšek, 6033 St. Clair ave.

— Umrl je po sedem dnevni bolezni pljučnici Jakob Svetek, po domače Zajc, v starosti 52 let. Stanoval je na 697 E. 160. St. Doma je bil iz vasi Sela pri Dev. M. v Polju. V starem kraju zapušča ženo in 6 otrok, dve sestri in enega brata, tukaj pa eno sestro in dva bratranca. V Ameriki je bilval zadnjih 10 let. Pogreb se je vršil pretečeni petek. Naj mu bo hladna ameriška zemlja!

— Pimo ima pri nas John Brimšek.

— Pismo ima pri nas Ignac Železnikar.

—o—

TUT OSTANE V SVOJEM GROBU.

London, 24. febr. Tu se naznanja, da truplo faraona Tutankhamen ne bodo vzeli iz sarkofaga, kjer sedaj počiva. Dočim bodo prinesli dragotine in važne zgodovinske predmete iz grobnice, da jih razstavijo v muzeju, pustijo truplo faraona Tut-a mirno počivati v zemlji, kjer leži že nad 3000 let.

Ford predsednik?

Niti demokratje ga ne priznajo.

Detroit, Mich., 24. febr. Henry Ford — kandidat za predsednika Zjed. držav. Mnogo stotisoč državljanov v Ameriki je, ki želijo, da postane Ford prihodnji predsednik republike. Toda v istem času jih je ravno toliko, ki spoštujejo Forda kot industrijalca, ki pa ne bi nikdar volili zanj za predsednika. Včeraj je imela državna demokratična stranka v Michiganu svoje zborovanje. Pričakovalo se je, da bodo michiganski demokrati odobrili Fordovo kandidaturo za predsednika, toda to se ni zgodilo. Na zboru se je slavilo Fordovo ime, toda o kakem odobrenju ni bilo govora. Resolucija, ki je bila sprejeta na demokratičnem zborovanju glede Forda se glasi: "Mi pripoznano silni upljiv Henry Forda, državljana naše države, ki ga ima na industrijski, gospodarski in politčn položaj naše družbe. On je zbudil zavest ameriškega naroda in ga svaril na nevarnost, ki preti v politiki od denarnih mogotcev." Kot se čuje, Henry Ford sam rad ne bi bil kandidat za predsednika, toda pripravljen je, ako ga demokratični shodi v raznih državah enoglasno odobrijo, prevzeti kandidaturo.

—o—

KADAR SE TROTZKY ŽENI.

Moskva. — Trotzky se je pred kratkim razporočil s svojo ženo, ki je bila sicer fanatična revolucjonarka ter je sedaj vzel drugo ženo, neko mlado damo, pravoslavno Rusinjo, dočim je on žid. Ta ženska se sploh ne bavi s politiko in ni boljševistinja. Nataša Ivanovna — druga Trotzkyeva žena — je hči nekega bivšega carskega generala, popolna dama in ena prvih krasotic v Moskvi, dočim je Trotzky kot živ vrag. Toaleta nove Trotzkyeve žene, odkar je postala soproga vojnega ministra, se naročuje naravnost iz Pariza za neizmerne denarje, in nobena druga ženska v Moskvi ji ne more konkurirati v obleki. Eto, tako ti razvpiti "borci za delavce" živijo in delajo. So vsi enaki, kadar pridejo do moči.

SUROV NASTOP FRANCOZOV.

New York, 24. febr. Sem je dospela iz Evrope Mrs. Louise Geisell, ameriška državljanka, ki je pripovedovala o surovem nastopu Francozov v Ruhrskem okraju. Mrs. Geisell je bila na potu skozi Ruhr v Bremen, da se vrne v Ameriko. V Essenu so Francozi ustavili vlak in začeli kričati nad potniki "raus!" Preplašeni Nemci so pobegnili z vlaka, toda Mrs. Geissel se ni premaknila. Pokazala je svoj ameriški potni list, toda francoski vojaki so jo z bajonetom napadli. Pobrali so njene kovčke in jih zagnali iz vlaka, nakar je bila prisiljena zapustiti vlak. Mrs. Geissell odpotuje v Washington, da se pritoži pri državnem tajniku.

ZA TURŠKO ARMADO.

Angora, 24. febr. Turška narodna vlada je odobrila 3.700.000.000 turških lir za oborožitev turške armade.

AMERIŠKA DOMOVINA
(AMERICAN HOME).
ISSUED MONDAY, WEDNESDAY AND FRIDAY

NAROČNINA:
Za Ameriko - - - $4.00 | Za Cleveland po pošti $5.
Za Evropo - - - - $5.50 | Posamezna številka - 2c

Vse pisma, dopisi in denar naj se pošilja na "Ameriška Domovina" 6119 St. Clair Ave. N.E. Cleveland, Ohio. Tel. Princeton 189, Randolph 7501
JAMES DEBEVEC, Publisher, LOUIS J. PIRC, Editor
Read by 25.000 Slovenians in the City of Cleveland and elsewhere. Advertising rates on request. American in spirit Foreign in language only
Entered as second class matter January 5th, 1909, at the post office at Cleveland, Ohio under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 24. Mon. Febr. 26th 1923

Prohibicija in protestanti.

Nedavno tega se je izjavil vodja newyorške Anti-Saloon lige, da se ima prohibicija zahvaliti za svoj obstanek protestantovskim cerkvam v Ameriki, to je, baptistom, metodistom, presbiterijancem in enakim "lutrš" ljudem. S tem je nehote priznal, da je prohibicija umetna postava, prisiljena stvar, torej tiranska nepopularna, proti-narodna. Kaj mislijo protestantovski pastorji o prohibiciji in o časopisju, ki napada prohibicijo, nam priča dopis, ki ga je poslal neki metodistovski pridigar "New York Times" časopisu v priobčitev. Dopis se glasi:

"Newyorško časopisje ni bilo še nikdar tako sramotno in brez vsake časti, kakor danes glede svojega stališča o osemnajstem amendmentu. Časopisje se je postavilo na stran elementa, ki ne posluša postav, in sedaj kvari fakta ali se jim pa izogiblje. Norčujejo se s poštenega mestnega elementa ter izigravajo najnižje elemente v našem mestu. Zdi se, da resnica in čast ste zapustili uredništva naših časopisov. Kar mokri trdijo, to se tiska z velikimi črkami na vrhu. Suha fakta pa, če sploh pridejo v javnost, so potisnjena v nepoznan kotliček. Državljanska pravičnost se teoretično oznanuje v našem časopisju, toda v praksi pa ne dobi nobene zaslombe.

Seveda, kdor se hoče boriti za veliko moralno vprašanje, ta potrebuje poguma in neustrašenosti. Mokro časopisje New Yorka, ki išče družbe v obilnem številu naročnikov, se raje poda morali nemoralnih kot pa da bi zastopalo plemenitejši sentiment moralne spodobnosti. Saj je tako nevarno prijetno in lahko plavati z valovi. Po mojem mnenju pa bi bilo bolje za naše časopisje, da zgubijo naročnike, kot da prodajo svoje duše. Kaj naj časopis da v zamenjavo za svojo dušo?

Kljub dejstvu, da se prohibicija površno spolnuje in kljub prizadevanju časopisja, pa povzroča prohibicija, da se pijanost zmanjšuje, zločini so bolj redki, življenske razmere se zboljšujejo, bančne vloge rastejo. Kdor trdi, da prohibicija ne ustavlja pijače, ali kdor zagovarja, da se prohibicijski postavi klubuje, ta pridiga anarhijo in pogin demokracije. Zakaj ne bi zagovarjali pametne, ameriške pokorščine do postave in potem bi pazili kaj so posledice?

In kolikrat se vpleta zvita fraza "osebna svoboda" v predale časopisov? To je sladka koreninica, dokler ne začne človek misliti, kaj pravzaprav pomeni. Potem pa postane grenka krogljica, katero je najbolje izpljuvati iz ust, vsaj kar se tiče mokrih. Kajti, pomnite, samo v pragozdu se dobi "osebna svoboda" ako mislite s temi besedami, da delate kar hočete. Zgodovina približavanja ljudi civilizaciji je zgodovina kratenja osebnih pravic v prid skupnega družabnega blagostanja. Kadar postane osebna pravica nevarnost človeški družbi, tedaj mora prevladati višja pravica morale in spodobnosti. Ali nimajo otroci pravice, da je njih oče trezen, ali nima država pravice, da skrbi, da so državljani trezni? Radi teh višjih oblik osebne svobode, mora civilizacija uničiti pijačo, ako nečemo, da bo pijača uničila kulturo. . . . .

Tako piše protestantovski pastor. Zakaj? Prvič ker ne zna razločevati zmernosti od nezmernosti, drugič ker ne ve, da je kultura napredovala kljub dejstvu, da je bila pijača vedno udomačena, tretjič ker dobiva za to ogromne svote denarja od raznih Rockefellerjev in enakih, kot se je dokazalo javno pred enim mesecem v New Yorku, kjer je protestantovski pastor Anderson, načelnik Anti-Saloon lige, vlekel na leto $25.000, da je pridigal usiljeno prohibicijo vsem, ki so — slabe volje. Ni čuda, da protestantovske cerkve zgubivajo članstvo vsako leto, ker jih vodijo pastorji, ki ne poznajo liberalnih načel, mračnjaki v vsakem pogledu besede. Koliko nasprotstva med njimi in zastopniki katoliške religije, ki se ne vtikajo v vprašanje prohibicije, pač pa prepuste narodu samemu, da o tem odloča po potrebah in razmerah.

LEDENIKI OGROŽAJO PLOVBO PO ATLANTIKU.

New York (Jugoslovanski Oddelek F. L. I. S.) Na mali ladiji "Seneka", ki služi za pobrežno stražo, je nastanjen Mr. Edward H. Smith; to je oni mož, ki odgovarja na vsa vprašanja ladijskih poveljnikov glede nevarnosti ledenikov tekom nevarne sezone. Smith je pred dnevi imel interesantno predavanje pred skupino upraviteljev najvažnejših prekooceanskih parobrodnih družb; v tem predavanje je poročal, da bodo ledeniki (ice-bergs) kmalu ogrožali plovbo preko Atlantskega morja.

Ledena polja so se že pojavila ob velikih newfoundlanskih klečeh in se bodo kmalu raztezala proti jugu. Tekom spomladi bosta dva obrežno - stražna parnika, "Tampa" in "Modoc" opravljala "ledno patrulje"; parnika imata električno gonjene stroje in sta v stanu ploviti tudi ob najhujšem vremenu. Čim se prvi ledeniki pojavijo ob velikih newfoundlandskih klečeh, se parnika odpravita na svojo službo in ostaneta v njej nepreneho ma do prihodnjega junija, ko je nevarnost minila, da bi ledeniki zabredli v pot prekoatlantskih parnikov.

Mr. Smith je opisoval delo mednarodnega patroliranja ledenikov, ki ga ameriška vlada oprvalja tekom zadnjih desetih let, in razlagal, kako ledeniki nastanejo in kako morski toki jih priganjajo proti jugu, kjer ogrožajo plovbo prekoatlantskih parnikov. Led, ki se ustvarja na severu na površini morja, takozvani "field ice," se pojavlja ob vzhodnem obrežju Newfoundlanda že ob koncu januarja. Ti ledeni splavi prihajajo na jug v obliki podolgaste in ozke proge, ki je približno petdeset milj široka. Ko ta led splava bolj proti jugu, se kmalu staja; koncem aprila ni več nikakega ledu niti ob newfoundlanskih klečeh. Ledeniki ali ledene gore pa so ogromni kosi ledu, kateri so se odtrgali od velikanskih ledišč, ki pokrivajo Grenlandsko; Labradorska morska struja jih spravlja proti jugu, kjer se pojavljajo do junija.

Parniki, ki patrolirajo morje, da se odstrani nevarnost ledenikov, stalno opazujejo njihove sledove, zaznamujejo njihov položaj in smer njihove plovitve in opozarjajo vse parnike na nevarnost. Mr. Smith je v svojem predavanju omenil, kako nekateri ljudje imajo napačno naziranje, da se ti parniki ukvarjajo z vničenjem in razstreljanjem ledenikov. To bi bila pač nemogoča stvar, ako se pomisli, da so pomerili nekî ledenik, ki se je dvigal 248 čevljev, iznad površine vode in se je raztezal čez 1690 čevljev. Bilo je v tem ledeniku zadosti ledu, da bi napolnil vsako ledenico v Združenih Državah za mesec dni.

Dosedaj niso še iznašli nikakega sredstva, potom katerega bi mogli odkriti prisotnosti ledenika v megli ali temi. Ledena sapa v zraku in temperature vode ne nudita nikakega zanesljivega sredstva. Upajo pa, da zvokomer, ki ga je vojna mornarica razvila, bo sčasoma tako popolnjen, da bo v stanu izražati zvočne odmeve približajočih se ledenikov, iz katerih se bo potem računala daljava in smer te nevarnosti.

ČRNI OBISKI.

Po dolgem razdobju je London te dni zopet dobil eksotičen obisk. Dospel je tjakaj poglavar afriške pokrajine Swazi, eden izmed onih številnih zamorskih poglavarjev, ki so le igračka za angleško kolonijalno upravo.

Ta vladar pa, ki je star šele 24 let, ni prišel v London zaradi zabave, temveč da osebno obtoži angleško samopašje v njegovi domovini. Mora biti zelo odločen, ker želi pred londonskim parlamentom javno obtožiti angleško vlado, ki je prekršila vse pogodbe in ni izpolnila niti enega obeta, s katerimi obsipa podložna zamorska plemena v svojih kolonijah le, da jih lahko izrablja do skrajnosti.

Prebivalcem kolonije Swazi je bilo obetano, da bodo za vsako lovsko koncesijo, za vsak rudnik in za vsako posekano hosto dobili visoke letne odškodnine. Poteklo je že dvoje desetletij, a pokrajina Swazi še ni dobila niti ficka. Angleži so si vztrajno polnili žepe z njenim prirodnim bogastvom, domačini pa so popolnoma obubožali.

Kralj Sabhuza — tako se imenuje mladi zamorski poglavar — je prišel v London z velikimi nadami na uspeh svojega osebnega posredovanja. Londonskim meščanom in meščankam je prav všeč, ker se nosi zelo elegantno in je sploh lep in ponosen dečko. Drugo vprašanje je seveda, kako je njegov obisk po volji londonskim ministrom. Najbrž mu bodo zopet natovorili polno torbo lepih obetov in ga previdno spravili nazaj v daljno domovino.

Istočasno se v Nemčiji mudi neki indijski maharadža. Prispel je tjakaj v spremstvu svojih dostojanstvenikov, da si ogleda nemške znamenitosti. Nedavno so mu v Berlinu razkazovali veliko jetnišnico. "Aha, tukaj vi zapirate svoje zločince?" je vprašal maharadža. "Ali bi mi lahko tudi pokazali, kako izvršujete smrtno kazen?"

"Obžalujemo," je pojasnil ravnatelj jetnišnice, "zaenkrat ne moremo ustreči, ker ni nobeden obsojen na smrt".

"Ah kaj," odvrne ravnodušni maharadža, "kar tu si izberite enega izmed mojih dostojanstvenikov!"

Pravočutni Nemci pa radovednemu maharadži vseeno niso hoteli izpolniti iskrene želje. . .

UMETNINA.
Poslovenil Borisov.
A. P. Čehov:

Saša Smirnov, materin edinec, je nesel pod pazduho nekaj zavitega v 233 številko "Borznih poročil" in je z nakremženim obrazom stopil v kabinet zdravnika Košeljkova.

"A, mili junaček!" ga je nagovoril zdravnik. "No, kako se kaj imava? Kaj poveste dobrega?"

Saša je mežiknil z očmi, položil roko na srce in rekel z zmedenim glasom:

"Mama vas je dala pozdraviti. Ivan Nikolajevič, in mi je velela, naj se vam zahvalim. . . Jaz sem njen edinec in vi ste mi oteli življenje. . . vi ste mi ozdravili nevarno bolezen in . . . obadva ne veva, kako bi se vam zahvalila."

"Kaj bi neki fant!" ga je prekinil zdravnik, žareč od zadovoljstva. "Napravil sem samo to, kar bi bil itak storil vsakdo na mojem mestu."

"Jaz sem materin edinec. Mi smo revni in vam seveda ne moremo plačati vašega truda in . . . nam je zelo žal, gospod doktor, čeprav, mama in jaz . . . materin edinec, vas prosiva, da na vsak način sprejmete v znak najine hvaležnosti . . . to stvarco ki . . . Stvar je zelo dragocena, iz starega brona . . . redek umotvor."

"Nikar ne!" se je nakremžil zdravnik. "No, čemu to?"

"Ne, ampak, prosim, ne odklonite!" je mrmral Saša dalje in odvijal zavitek. "Če odklonite, užalite mene in mamo. . . Stvar je zelo lepa, iz starega brona . . . Dobili smo jo od pokojnega očeta in smo jo hranili kot dragocen spomin. . . Moj oče je kupoval stare bronaste izdelke in jih je prodajal ljubiteljem. . . Sedaj se mama in jaz tudi pečava s tem. . ."

Saša je stvar odvil in jo zmagoslavno postavil na mizo. Bil je en baš visok kandelaber iz starega brona, uje sledečo skupino: Na podstavku sta stali dve ženski postavi v Evinih oblekah in v pozah, ki ni za njihov popis manjka poguma in primernega talenta. Postavi sta se koketno smejali in sta imeli sploh tak izraz, da bi gotovo, če bi ne bili prisiljeni podpirati svečnika, skočili s podstavka in napravili po sobi tak dirindaj, ki se nanj še misliti ne spodobi, dragi čitatelj!

Ko je zdravnik zagledal darilo, se je počasi popraskal za ušesi, zakrehal in se neodločno useknil.

"Da, stvar je v resnici lepa," je zamrmral; "ampak . . . kako bi se izrazil . . . nekaj drugega . . . preveč neliterarna . . . To ni več le dekolte, nego vrag vedi kaj. . ."

"Kako mislite?"

"Še kača izkušnjavka bi si ne mogla izmisliti kaj gršega. Saj če bi tako fantasmagorijo postavil na mizo — to bi se vendar reklo okužiti vse stanovanje."

"Kako čudno sodite o umetnosti, gospod doktor!" je užaljeno rekel Saša. "Poglejte, saj je to umetniško delo! Toliko lepote in elegance, da napolni dušo plemenito čuvstvo in da stopijo v grlo solze! Kadar človek gleda tako krasoto, pozabi vse posvetno . . . Poglejte, koliko življenja, ekspresije!"

"Tisto že sam prav dobro razumem, ljubi moj," ga je prekinil zdravnik; "ampak jaz sem oženjen, pri meni letajo tod otroci, stanujejo dame."

"Seveda, če motrite s stališča mase," je rekel Saša, "se seveda vidi to res umetniško delo v drugi luči. . . Toda, gospod doktor, bodite večji kot masa, tem bolj, ker bi s svojo odpovedjo globoko užalil mamo in mene. Jaz sem materin edinec . . . vi ste mi oteli življenje . . . mi vam damo stvar, ki je nam najdragocenejša in . . . obžalujem samo, da nimate para k temu kandelabru."

"Hvala, ljubi moj, srčna hvala . . . Pozdravite mamo, — toda, za vraga, pomislite vendar, pri meni letajo tod otroci, dame stanujejo . . . No, sicer pa, naj ostane! Saj si ne daste dopovedati."

"Saj tu ni česa dopovedati," se je razveselil Saša. "Ta kandelaber postavite sem, tu blizu vaze. Ampak škoda, da nima para! Res je škoda! Pa zbogom, gospod doktor!"

Po Šašinem odhodu je zdravnik še dolgo motril kandelaber, se praskal za ušesi in premišljeval.

"Stvar je izborna, o tem ni dvoma," je mislil, "in škoda bi jo bilo zavreči . . . Obdržati je pa tudi ne morem . . . Hm! . . . Tu imaš! Ali je ne bi komu podaril ali žrtvoval?"

Po dolgem premišljevanju se je spomnil svojega dobrega prijatelja, advokata Uhova, ki mu je še dolgoval za pravdo.

"Izvrstno," je odločil. "Njemu kot prijatelju bi bilo nerodno vzeti od mene denar in zelo se bo spodobilo, čebi mu ponudil to stvar. K njemu spravim tega vraga! Vrhu tega je pa on še samec in lahkomiseln. . ."

Ne da bi dolgo odlašal, se je zdravnik oblekel, vzel kandelaber in se odpravil k Uhovu.

"Zdravo, prijatelj," je rekel, ko je dobil advokata doma. "Evo me . . . Prišel sem se zahvalit za tvoj trud. . . Denarja nočeš vzeti, pa vzemi to stvar . . . vidiš, ljubi moj . . . Stvar je . . . krasota!"

Ko je odvetnik stvar zagledal, je postal neznansko navdušen.

"To je umetnakarstvo!" se je zakrohotal. "Ah, hudič ga vzemi, da si vrag more izmisliti kaj takega! Čudovito! Divno! Pa kje si dobil tak biser?"

Ko je odvetnik izlil svoje navdušenje, se je plaho ozrl proti vratom in rekel:

"Sedaj pa glej, prijatelj, da pospraviš svoje darilo. Jaz ga ne vzamem."

"Zakaj ne?" se je prestrašil zdravnik.

"Zato . . . Pri meni stanuje mati, klinjenti . . . in tudi že zaradi poslov je mučno."

"Ni-ni-ni . . . ne smeš odkloniti!" je zakrilil zdravnik z rokama. "To bi bilo od tebe svinjarija! Stvar je umetniška . . . toliko gibčnosti, ekspresije. . . Kaj bi še govoril! Užališ me!"

"Čeprav bi bilo umazano . . . ali pa treba figove listke natakniti. . ."

Toda zdravnik je še bolj zamahal z rokama in je zadovoljen, da se je znal iznebiti darila, skočil iz stanovanja Uhova in odšel domov.

Po njegovem odhodu je advokat ogledoval kandelaber, ga pretipal s prsti po vseh straneh in si kakor zdravnik dolgo časa belil glavo z vprašanjem, kaj naj počne z darilom.

"Stvar je res krasna," je mislil, "in škoda bi jo bilo zavreči; ne spodoba se pa, da bi jo imel pri sebi. Najbolje bo če jo komu podarim. Saj res, nocoj odnesem ta kandelaber komiku Šaškinu. Kanalija ima rada take reči, — vrhu tega pa ima danes dobrodelno predstavo."

Rečeno — storjeno. Zvečer je bil previdno zaviti kandelaber odnešen h komiku Šaškinu. Ves večer je bila igralčeva oblačilnica polna moških, ki so se prišli zabavati z darilom; ves čas sta v oblačilnici vladala zmagoslaven hrušč in smeh, kakor rezgetanje konj. Če je kakšna igralka stopila k vratom in potrkala, se je takoj oglasil hripavi komikov glas:

"Počakajte, čakajte, prijateljica! Nisem oblečen!"

Po predstavi je igralec skomizgnil z rameni, razprostrl obe roki in rekel:

"No, kam naj dam to grdobijo? Saj ne stanujem v posebnem stanovanju! Pri meni so igralke! Če bi bilo to fotografija, bi jo lahko vsaj v miznico skril!"

"Prodajte, gospod," je svetoval lasničar, ki ga je slačil. "Tu v predmestju stanuje starka, ki kupuje starinski bron. Pojdite in vprašajte, kje je Smirnova . . . Saj jo vsakdo pozna."

Igralec je ubogal. Čez dva dni je sedel zdravnik Košeljkov v svojem kabinetu, podpiral s prstom čelo in študiral žolčne kisline. Kar so se odprla vrata in v kabinet je skočil Saša Smirnov s smehljajočim se obrazom, jasen in vsa njegova postava je izražala veselje. V rokah je imel nekaj v papir zavitega.

"Gospod doktor!" je začel zasopel. "Pomislite, kako sem vesel! Na vašo srečo se nam je posrečilo dobiti par za vaš kandelaber . . . Mama je tako srečna . . . Jaz sem njen edinec . . . vi ste mi oteli življenje. . ."

Saša je trepetaje od plemenitih čuvstev postavil pred zdravnika kandelaber. Zdravnik je debelo pogledal in hotel nekaj reči, a ni mogel izpregovoriti: beseda mu je zastala v grlu.

Stare kmetije.

Francoska vlada namerava rodbinam, ki že več kakor sto let obdelujejo isto zemljo, priznati denarne nagrade. Ko je po prefekturah poizvedovala, kdo naj bi se nagradil, so se pokazali prav značilni izgledi, koliko časa se že obdeluje kos sveta v eni in isti rodbini. Pod Pirenejami je nedaleč mesta Pau majhen kraj po imenu Asson, kjer rodbina Larruhat obdeluje svojo kmetijo že več kakor 800 let. To potrjuje neki stari akt, v katerem se razpravlja spor za pravico pota med tedaj živečim posestnikom Larruhat in njegovim sosedom Sazle. Tudi ta rodbina še danes živi v Assonu.

Influenca

napade ljudi nanagloma. Težak mraz, bolečine v glavi, hrbtu in rebrih, v muskulaturi, mrzlica in splošna slabost so znaki te bolezni. Kaj je za storiti? Ostanite v postelji ali vsaj doma, dokler traja bolezen in vzemite

SEVEROVE TABLETE ZA PREHLAD IN GRIPO.

Ravnajte se po navodilu na paketu. Cena 30c.

Dihalni organi so skoro vedno prizadeti in je pametno imeti doma pri rokah

SEVEROV BALZAN ZA KAŠELJ

Cena 25c in 50c.

Grlo večkrat boli, toda olajšava pride kadar se rabi

SEVEROV ANTISEPSOL

in se ž njim ispira grlo ali nos, s čimur se očisti votlino klic. Cena 35c.

Zgornja zdravila so naprodaj v lekarnah.
Vedno vprašajte za "Severove" in ne vzemite drugih.

W. F. SEVERA CO., - - - - CEDAR RAPIDS, IOWA

DEBELI PRASCI

naprodaj prav z dežele.

Vse mere in teže, živi in dresirani. Nadzorovani od mesta. Se vam pripeljejo na dom. Najnižje cene. Pridite v ponedeljek ali četrtek in izberite svoje.

F. H. HEINZ,
stop 150 Shore Line, Willougby kars. Phone Wickliffe 106-L. (Feb. 26.)

KANARČKI!

Imam še nekaj kanarčkov in samic, katere želim prodati vsled premalega prostora. Ugodna prilika za one, ki želijo rediti ptiče doma. Prodam tudi kanarčke, ki so že sparjeni. Jako primerna cena Tudi kletke, pripravne za rejo. Pridite tedaj ko sem doma, dam vam navodilo osebno. Doma sem vsak dan od 10. zj do 3. pop., ob sredah tudi zvečer.

F. E. LUNKA,
1090 E. 66th St. (zgorej).

Imam v zalogi tudi najboljše zrno za hranenje ptičev ter druge potrebščine za njih vzdržavanje.

EDINA ZALOGA PRAVIH
Lubasovih harmonik
v Ameriki. Po zmerni ceni. Pišite po cenik ali pridite osebno.
ANTON MERVAR
6921 St. Clair Ave.
Cleveland, O.

!! Slovenski plumberji !!
MILAVEC & BUNOWITZ CO.
995 Parkwood Dr. Princ. 3045-K — 1043 E. 61st St. Princ. 1276-W
Izvršujemo vsa plumberska dela, napeljavo kopališč, sinkov, stranišč in drugo, napeljavo kanalov (sewer work), napeljava gorke vode in furnesov. Vse delo je prvovrstno in cene so jako zmerne.

Edina SLOVENSKA lekarna v Clevelandu je
W.K. DRUG COMPANY
JOHN KOMIN, lekarnar
Mi imamo najboljša domača zdravila s točno postrežbo.
St. Clair-av. in Addison Rd

Dr. W. L. Dembrow
ZDRAVNIK
naznanja otvoritev urada na
ST. CLAIR AVE. VOGAL 71. ST.
Govori razne jezike.
Uradne ure od 5. do 8. zvečer in po dogovoru.

NATIONAL DRUG STORE
SLOVENSKA LEKARNA
Vogal St. Clair ave. in 61st cesta. S posebno skrbnostjo izdelujemo zdravniške predpise. V zalogi imamo vse, kar je treba v najboljši lekarni.

NAZNANILO.

Dr. Mir, št. 10. SDZ je sklenilo na svoji mesečni seji prost vstop za nove kandidate, za tri mesece, februar, marc in april. Ker je zdravniška preiskava brezplačna, se torej nudi vsakemu zdravemu rojaku izvanredna prilika, da lahko postane član našega društva prav z malimi stroški. Pričela se je kampanja pri S. D. Z. in apeliram na društvene člane, da vsakdo stori svojo dolžnost in pridobi čim več novih članov za S. D. Z. Pozdrav!

L. GRDEN, tajnik,
(Mo. 37)

Ali se zanimate, da bi kupili hišo, ali hočete naložiti denar v zemljišču. Pridite k nam.
The Realty Service Co.
609 Swetland Bldg. Tel. Prospect 4054
x-143

ČUDEN KURDISTANSKI PRINC.

Vlak je prispel v Pariz, malo bolj hitro sicer, kakor sopihajo naše kranjske lokomotive, in iz vlaka je stopil sam kurdistanski prestolonaslednik, še precej mlad in prikupen človek.

"Jaz sem sam princ Zerduecho," je pojasnil plemeniti mladenič svojo zadevo v enem najlepših hotelov v Parizu, "moje spremstvo in prtljaga prispe jutri, pojutrišnjem ali morda tudi kesneje."

Gospod hotelir je Njegovi Visokosti takoj odkazal lepo in obširno stanovanje, da bo imelo tudi spremstvo kaj prostora.

Prihod spremstva in prtljage pa se je zaradi teh in onih nezgod nekoliko zavlekel. Princu to ni delalo mnogo preglavic, veseljačil je okoli, delal dolgove in nakupoval razne dragocenosti na kredo, kjer se mu je brez novcev pač posrečilo kaj dobiti kar na "ksiht", saj bo itak vse poplačal njegov blagajnik, ki dospe v kratkem.

"Njegova Visokost," ga je obletaval hotelir, "Vaše spremstvo pa se je zelo zakesnelo."

"Bo že, bo že," ga je potrepljal kurdistanski prestolonaslednik blagohotno po rami.

Spremstva pa ni bilo in ni bilo, ravno tako ne prtljage, in kar je glavno, tudi blagajnik se ni hotel pripeljati po tistem vlaku, ki hitrejše sopiha kakor kamniška lukamatija.

"Njegova Visokost," je zmenil hotelir, "ali jim ni dolgčas po spremstvu?"

"O, nikakor ne, počutim se prav izborno, ker nimam nadležnežev okrog sebe," je milostno pokimal mladi princ ki se je hotelirju vedno manj videl za samega — kurdistanskega princa.

Pa jo je čez teden dni po slavnostnem prihodu mahnil hotelir na policijo poprašat, kaj bi neki s tem kurdistanskim princem: In dejali so mu, da je prišlo že več pritožb proti Njegovi Visokosti.

Policija je poslala nato svoje bridko oborožene organe v hotel, da visokorodnemu gostu malo postrežejo. Teh pa se je Zerduecho kljub svoji visokorodnosti tako prestrašil, da jo je hotel popihati kar skozi okno. Stražniki so visokega gospoda prijeli in gnali na policijo, kjer se je tekom par ur — tam gre tudi taka stvar bolj hitro nego pri nas — ugotovilo, da je Njegova Visokost kurdistanski princ in prestolonaslednik Zerduecho čisto navaden — slepar in vlomilec, katerega po teh njegovih lastnostih ne poznajo samo po raznih krajih Francije, temveč tudi Amerike. "Kralj" je bil le v toliko, ker je bil oženjen z lepo Američanko, katero so nazivali "kraljico lepote". Še bolj kot "kraljica lepote", je bila njegova žena kraljica tujih žepov, ki so ji zlasti dišali, če so vsebovali polne listnice.

Oba sta sedaj v zaporu in kraljujeta nad neslanim ričetom. . .

IZ DOMOVINE.

Grof Karolyi v Mariboru. Bivši madžarski ministrski predsednik grof Mihael Karolyi, ki uživa že dve leti kot begunec gostoljubnost države, se je iz Dubrovnika, kjer je dosedaj stalno prebival, preselil v Maribor in se nastanil s svojo rodbino v hotelu "Meran". Grof Karolyi odklanja vsak intervju o političnih vprašanjih.

Pohištvo jugosl. konzulata v Berlinu — na ulici. Iz Berlina poročajo, da je jugosl. poslaništvo v Berlinu najelo v nekem penzijonu v Augsburgerstrasse šest sob, kjer so se nahajali uradni prostori. Za teh šest sob je plačevalo poslaništvo mesečno 200 frankov najemnine. Te dni pa je lastnica hiše zvišala najemnino na 300 frankov, na kar pa naše poslaništvo ni hotelo pristati. Radi tega je lastnica brez nadaljnjega obvestila postavila vse pohištvo na ulico, kjer je ostalo več ur. Naš poslanik se je takoj obrnil na ministrstvo za zunanje zadeve ter je na podlagi njegove intervencije policija vročekrvno lastnico prisilila, da je zopet sprejela pohištvo v iste prostore.

Uho mu je odgriznil. V Velikem Crljenu v Srbiji je bilo v vaški gostilni več veselih kmetov, ki so pili in se zabavali. Družbo jim je delal tudi gostilničar sam. V začetku je bilo vse mirno in veselo, končno je pa prišlo do prepira in tudi do pretepa, v katerem je cigan Milorad Mitrovič gostilničarju odgriznil — levo uho! Na sodišču se je branil cigan: "Kaj češ, gospod sodnik? Če je človek pijan, ne ve kaj dela. Midva nikdar nisva bila v sovraštvu. Samo prokleta pijača!" Ko se je ciganu povedalo, da je obsojen na tri mesece zapora in da mora plačati odškodnino za odgriznjeno uho, se je tako čudil, da kar do sape ni mogel priti in se je bridko pritoževal, da je odgriznil samo -- košček ušesa.

Tragična svatba. Pred nekaj dnevi se je kmetski mladenič Izmet Karadžič iz sarajevske okolice poročil s hčerko nekega uglednega meščana. Svatbeno veselje je trajalo do 11. ure zvečer, nakar sta novoporočenca ostala sama. Kaj se je pozneje zgodilo med njima, se ni moglo dognati. Ve vse toliko da je Izmet okoli polnoči zapustil hišo in mlado ženo in odšel neznano kam. Ob dveh ponoči so prišli orožniki in povedali mladi ženi, da se je njen mož vrgel pod vlak, ki ga je pooplnoma razmesaril. Dan pred poroko, je pripovedovala mlada žena, so bile pri njej številne njene tovarišice, ki so mu očividno Izmeta zagovorile.

Staro sovraštvo. Ivan Bregar, posestnik iz Malega Gabra, je imel lansko leto opravka pri sodišču. Kot priča je bil zaslišan tudi njegov sosed, posestnik Anton Strojin, ki pa je izpovedal zanj neugodno. Bregar se je sklenil zato nad njim maščevati. Usodepolni dan je prišel v torek zvečer. Ko se je Strojin zvečer vračal domov, je pred njegovo hišo nenadoma skočil pred njega Bregar ter zakričal: "Danes ti pokažem hudiča!" v trenutku je nameril nanj samokres in tudi sprožil. Krogla je zadela Strojina v spodnji del telesa in je padel takoj v nezavest. Še predno so prišli sosedi pogledat, kaj se je zgodilo, je Bregar že izginil. Strojinova rana je zelo nevarna, ker mu je odteklo precej krvi, predno so ga odpeljali v ljubljansko bolnico. Bregarja so pozneje aretirali orožniki in ga izročili sodišču.

V Krištandolu nad Dolom pri Hrastniku je prejšnjo nedeljo zvečer zmrznil kmet in rudar M. Debelak. Vračal se je iz Dola proti domu. Med potjo se je hotel najbrž malo odpočiti, a je zaspal in se ni več prebudil. . .

Beg sluge s 50.000 Din. Ravnatelj "Jugoslovanske prometne družbe" v Zagrebu je poslal te dni svojega slugo Alojzija Leskovška s čekom za 92.000 Din v Eskomptno banko, da vsoto potem izroči pošti za rudarski zavod v Sarajevu. Sluga se ni več vrnil v pisarno. Z ozirom na visoko vsoto je bila takoj obveščena policija, ki je iskala Leskovška pri svoji sestri, kjer so nanj čakali detektivi. Šele zvečer se je prikazal Leskovšek, ki je bil takoj aretiran. Leskovšek je rodom iz celjskega okraja. Pri policiji je priznal, da si je od poneverjenega zneska kupil najprej novo obleko, z ostalim zneskom pa je nameraval pobegniti preko meje.

Zdravstveno stanje v Ljubljani. V dobi od 14. do 20. januarja se je v mestni občini ljubljanski rodilo 21 otrok, umrlo pa je 10 moških in 12 žensk, skupaj torej 22 oseb in sicer: 8 oseb za jetiko, 2 za rakom, 1 za pljučnico, 1 za možgansko kapjo 9 vsled drugih naravnih smrtnih vzrokov, 1 oseba pa vsled slučajne smrtne poškodbe.

Maščevanje odpuščenih delavcev. Trije odpuščeni delavci tovarne sladkorja na Čukarici pri Beogradu so prišli ponoči v stanovanje Miloša Rakiča, čuvaja delavskih stanovanj tovarne. Zahtevali so od njega, da jih pusti spati tam, kjer so spali pred odpustom. Rakič pa tega ni hotel storiti, ker mu je poslovodja tovarne prepovedal sprejemati na stanovanje odpuščene delavce. To je delavce tako razjezilo, da so ubogemu čuvaju zavezali z robcem usta, da ni mogel vpiti in klicati na pomoč, potem so ga pa neusmiljeno pretepli, tako, da so ga našli v nezavesti. Delavci so seveda ušli, ali že naslednji dan je bil eden prijet in je tudi priznal krivdo. Čuvaj je tako "obdelan", da je šele po dolgem času v bolnici prišel deloma v zavesti, da je mogel za silo opisati dogodek in na podlagi njegove izpovedi so aretirali enega napadalcev, druga dva pa še iščejo.

Nov samostan v Ptuju. Kakor poročajo iz Ptuja, so hišo št. 16 na Ljutomerski cesti kupili kapucini iz Celja, ki bodo ustanovili tudi v Ptuju svoj samostan.

Mati vrgla triletnega sinčka v morje. Te dni se je sprehajala v Trst ob morju 40 letna Lucija Močilnikar in vodila za roko svojega triletnega sinčka. Nenadoma se je ustavila, pograbila otroka in ga vrgla v morje. Nato jo je počasi in mirno mahnila naprej, kakor da se ni nič zgodilo. Zločinsko dejanje je opazil neki Josip Roiči, ki je skočil za otrokom in ga rešil. "Ljubeznivo" mater so aretirali. Ženska se je izgovarjala, da je tudi sama hotela skočiti v morje, vendar ji ne verjamejo.

V Kranju se je zastrupil poduradnik okrajnega glavarstva Modrijan. Pred smrtjo je svoji zaročenki napisal list, v katerem jo za svoj čin prosi oproščenja, češ da je obupal nad razmerami!

Na Dobravi je Joža Bašič z nožem napadel delavca Josipa Boroviča ter mu zadal težko rano na glavi. Boroviča so morali oddati v bolnico, Bašiča pa v luknjo.

Na Bledu so vjeli dva pustolovska zaljubljenca. Neki Miljutin Širca je poneveril 120 tisoč kron in se s svojo ljubico Vido Jorgovo podal na Bled, tam sta pustolovska zaljubljenca živela prav razkošno in sta s tem vzbudila splošno pozornost. Orožništvo se je začelo za nju zanimati in ju je končno resnično vtaknilo v zapor, kjer bosta obhajala medene tedne vsak za sebe pri ješprenju.

V št. Vidu pri Ptuju je umrla gospa Emilija Tombah, rojena Vošnjak, v starosti 80 let.

Junaški rešitelj. V Krčovini pri Ptuju se je dne 15. jan. zgodila nesreča, katere žrtev so skoro postala tri mlada življenja, da jih ni rešil mlad junak. Na veleposestvu "Anski dvor" so se sankali trije 4 do 9 letni dečki Fric, Branko in Bojan iz dveh uglednih ptujskih obitelji. Sankanje jim je šlo prav po volji in v svoji otročji neprevidnosti so se podajali vedno višje v hrib ter se korajžno spuščali navzdol. Naposled pa so sanke z dečki vred bliskovito zdrvele s pobočja ter se preko obrežja zagnale v bližnji ribnik in vsi trije dečki so brez glasu izginili pod rahlo ledeno skorjo v globočini. Nesrečo je opazil veleposestnikov sin Cenci Glatz. Brez pomisleka se je pognal za njimi v globino in z nadčloveško požrtvovalnostjo privlekel vse tri zopet na površje. Spravil jih je zopet nazaj k življenju ter jih odpravil k prestrašenim staršem, kjer so si kmalu opomogli. Rešitelj Cenci Glatz, ki je s tveganjem lastnega življenja rešil staršem rodbinsko srečo, zasluži vse priznanje!

Vol požrl bogastvo. Če se kakemu zakoncu pripeti, da tuintam globlje premeri kozarček, ga žena navadno pozdravi z vljudnostjo: "Piješ ko vol; vse boš zažrl . . ." Malo drugače pa se je nedavno pripetilo nekemu francoskemu posestniku. Vol — pravi vol — mu je ušel iz hleva. Ko ga je posestnik ujel in privezal nazaj k jaslom, mu je vol iz žepa potegnil listnico in jo začel žvečiti. Šele ko je odhajal iz hleva, je posestnik opazil, da mu listnica manjka. Vol je med tem že žvečil zadnji ostanek. V listnici je bilo dvanajst tisoč frankov, kar v naši valuti znaša 80.000 dinarjev. Vol je torej požrl celo bogastvo.

ZA KRATEK ČAS.

Pri zdravniku.

Jezičnica: "Ah, gospod, vejo, strašno sem bolna."

Zdravnik: "No, kaj vam pa je?"

Jezičnica: "Le poglejte moj jezik!"

Zdravnik: "Res, res, preveč sučete jezik, dajte mu malo miru, pa boste zdravi vi in vaš jezik. . ."

Maščeval se je.

V višji dekliški šoli so razposajene gospodične počenjale vsakovrstne nerednosti, da bi dražile sitnega gospoda profesorja. Tako so mu nekega dne, preden je stopil v razred, zmočile s šolsko gobo stol.

Profesor je prišel, sedel na stol. toda precej odskočil ves razburjen in zakričal: "Katera izmed gospodičen pa je sedela prej na stolu?"

V prvem razredu ljudske šole.

Učitelj: "Kdo ve za kakšno poljsko žival?"

Malčki dolgo časa molčijo in premišljujejo, nakar dvigne roko mali Korlček.

Učitelj: "No, Korlček, povej!"

Korlček: "Miška".

Učitelj: "Dobro si povedal. Ali še ve kateri za kako drugo žival?"

Zopet dolgo premišljanje brihtnih glavic. Končno dvigne roko Ožbovtov sinček Boltek.

Učitelj: "Boltek, povej ti, ker drugi ničesar ne vedo."

Boltek: "Še ena miška."

Odrezal se je.

V Ljubljani se zdaj zidajo velika poslopja. Primarširal je lepega dne Ožbovt Švegelja v "Ljubljanco, dolgo vas," in se začuden ustavil pred veliko novozgrajeno palačo.

"Vi," vpraša Ožbovt nekega mimoidočega gospoda: "Za koga pa bo tale graščina?"

"Za ljubljanske norce," odvrne gospod.

"Aha, sem si kar mislil," pravi na to Ožbovt, "samo če ne bo premajhna!"

Z laterno k ljubici.

Ožbovt: "Kam greš s to laterno?"

Gašper: "K ljubici."

Ožbovt: "Ko sem jaz hodil vasovat, nisem nikdar nosil laterne s seboj. . ."

Gašper: "Verjamem, saj se tudi vidi, kaj si dobil."

Mestna gospodična na deželi.

Mlada ljubljanska frajla je prišla na kmete, z zanimanjem vse opazovala in šla tudi v hlev. Toda, kako se je ustrašila, ko ji je obtičal čevljček v mehkem gnoju.

Hlapec, ki ji je vse razkazoval, je hitro pristopil k njej ter jo blagohotno potrepljal po rami: "Le potolažite se, gospodična, ni vse maslo, kar pride od krave."

Ali bi bilo tako prav?

Zadnjič sta se dva brzojavno poročila. Ženin je bil v Ljubljani, nevesta pa v Mariboru. To je po mišljenju nekaterih zelo priporočljivo. Tudi zakonsko življenje bi se dalo voditi brzojavno. Izvrstno bi to bilo. Mož bi nikdar ne videl žene, vsak teden bi jo parkrat brzojavno oštel in ji vsak mesec poslal brzojavno nekaj denarja.

Ali si morete misliti srečnejši dogodek, če bi mož tako lepega dne dobil brzojav: Fant je. Vse zdravo.

Silvestrova šala.

Avstrijska krona je že zgubila svojo ulogo kot vinjeta za steklenice, kot plačilni listek itd., kar tudi ni nič čudno, ker je padla pač že pregloboko. Zato je prišla sedaj na vrsto druga valuta, ki se tudi že bori s smrtjo. V Parizu se je Silvestrovo v enem prvih zabavišč pojavila neka dama, ki je nosila kostum iz samih bankovcev po tisoč nemških mark. Kostum ni bil eleganten niti lep, toda ideja je ugajala in je bila dama sprejeta z viharnim ploskanjem.

Tudi za naše potomce dovolj premoga.

Z ozirom na pojazen, da bodo v doglednem času izčrpani naši premogovniki, si razni učenjaki že belijo glave, da iznajdejo sredstva za ogrevanje in kurjavo. Iz Newyorka se sedaj poroča, da je bila poslana posebna komisija na Kitajsko, ki je ugotovila, da je na daljnjem vzhodu Kitajske toliko premoga, da se z njim za tisoč let lahko preskrbi celi svet. Razen premoga ima Kitajska ogromno množino bakra in drugih kovin.

† ALBIN POLJANEC.

V nedeljo, 25. febr. je umrl v Barbertonu, O. g. Albin Poljanec, ki je bolehal že nekaj časa sem. Mr. Poljanec je bil splošno priljubljen med tamošnjimi naseljenci, imel je grocerijsko trgovino. Mr. Poljanec je bil do leta 1915. v Clevelandu, zaposlen je bil pri "Slogi". Vsak, kdor ga je poznal ga je vzljubil, ta mirni, pošteni, odkriti značaj. Bil je član dr. Kat. Borštnarjev v Clevelandu. Doma je bil iz Ljubljane. Zapušča v Barbertonu soprogo in dve deklici. Pogreb se vrši, v torek, 27. febr. Naše iskreno sožalje družini, pokojniku pa ohranimo zvest spomin.

— Nocoj bo ropot v mestni zbornici. Šlo se bo glede cene naravnega plina. Pričakuje se tudi župana Kohlerja.

DEKLE DOBI DELO, da pomaga pri splošnem hišnem opravilu. Nič pranja, nič kuhanja. Dobra plača in prijazen dom. Telefonirajte Lakewood 4683. (27)

NAZNANILO.

Društvo Danica, št. 11. S.D.Z. vabi Slovenke za pristop v društvo. Prosta pristopnina v Zvezo in društvo in prosta zdravniška preiskava, to so pogoji, kateri se vam še niso nudili, kar S. D. Zveza obstoji.

Članice društva pa opozarjam, da pridno agitirajo v sedanji kampanji, vsake članice naj bo trden sklep, da vsaj eno novo vpiše; odbor se popolnoma zanese na društvenice, ker so še vselej svoj dolžnost naredile, pa tudi sedaj ne zaostanejo.

Še enkrat pa povdarjam, vsaka Slovenka, kateri je mar priti v dobro društvo, naj pristopi k Danici, boljše prilike ne boste imele nikdar. Vse prosto, samo asesment za tekoči mesec je za plačati. Članice na delo, uspeh nam je zagotovljen!

Za Danico
FRANCES HUDOVERNIK,
1261 E. 187th St.
(25)

AKO HOČETE DENAR. Naprodaj hiša za dve družini, izvanredno poceni. Garaža, dobra klet, vse moderne naprave, blizu šole. Rent $972 na leto. Cena $7800, takoj $5400, drugo na lahke obroke. Vprašajte na 1146 E. 148th St. (29)

ZGUBIL SE JE Collie-pes, 20. febr. star 6 mesecev, bele barve in male rjave lise. Kdor ve zanj, naj naznani na 6128 Metta ave.

OPREMLJENA SOBA se da v najem. Gorkota in vse ugodnosti. Vprašajte na 1001 E. 72nd Place. (25)

SVOJO HIŠO boste imeli v kratkem ako se pogovorite z nami, kako.
A. F. LUČIČ, Real Estate,
1174 Addison Rd.

JO MODIC,
Slovenska
GROCERIJA.
1033 E. 62nd St.

Lepa denarna prilika.

Hiša naprodaj za tri družine, 5 sob vsaka, kopališče za vsako družino, hrastov les povsod, elektrika, garaža, plin. Izredno ugodna prilika. Hiša prinese renta $1082 na leto. Cena $8500, takoj $4000, drugo na lahka odplačila. 1146 E. 148th St. vprašajte spodaj v hiši (24)

NAPRODAJ je jako čeden Hudson Super Six avtomobil. Na novo popravljen in zboljšan. Jako poceni za gotov denar. 15342 Lake Shore Blvd. Tel. Eddy 4419-M. (24)

LOT NAPRODAJ na najboljšem trgovskem prostoru, vreden dvakrat toliko kot se zanj vpraša. 15307 Waterloo Rd. Collinwood, O. (v. f. x)

KADAR SELITE
ali ob vsaki priliki ko potrebujete prevožnje, se vam priporočam, da me pokličite. Dva tona White-truck na razpolago. Nizke cene. Prijazna postrežba.
JOHN OBLAK,
1161 E. 61st St. Tel. Randolph 2176-J
(27)

VABILO!
Kdor hoče pristopiti k enemu največjih društev v Clevelandu, je vabljen, da pristopi k dr. sv. Janeza Krst. št. 37. J. S. K. Jednote. Društvo ima prost vstop le za kratko dobo še, torej če se vpišete takoj, pridete poceni v dobro društvo. Za podrobnosti se oglasite pri tajniku FRANK KAČAR, 1231 Addison Rd. (x)

NAPRODAJ GROCERIJA in vsa priprava za mesarijo, na prometnem prostoru; za mesarijo so te-le stvari: ledenica, trije bloki, 10 čevljev kanter, električni milnec, in slajser. To se proda skupno z grocerijo, ali pa tudi posebej. Vprašajte na 919 E. 140th St. Euclid Beach kara. (24)

Pošljite velikonočna darila sedaj, – da se spolnijo nade vaših v stari domovini.

Velikanoč bo za Vaše v stari domovini mnogo lepša in prijetnejša, ako jim pošljete denarno darilo v pomoč in v znak spomina. Storite to nemudoma, da taisto v pravem času prejmejo.

Poslužite se pri tem našega posredovanja, ker so cene najnižje, postrežba točna, a sigurnost v vsakem oziru zajamčena.

Vaši prihranki se množe vsako leto po 4%, ako jih vložite pri nas na

"SPECIAL INTEREST ACCOUNT"

Ako hočete dobiti kojega Vaših iz domovine, ali ako hočete potovati sami domov, obrnite se s popolnim zaupanjem na nas, kjer boste dobili vsa potrebna navodila brezplačno. (f.m.)

FRANK SAKSER STATE BANK
82 CORTLANDT STREET NEW YORK, N. Y.
GLAVNO ZASTOPSTVO JADRANSKE BANKE.

Frank J. Lausche
odvetnik
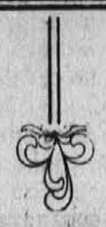
Čez dan se oglasite na:
1039 GUARDIAN BUILDING
Ob pondeljkih, sredah in petkih večer od 6:30 do 8. se oglasite na
6121 ST. CLAIR AVENUE
Randolph 7510

SLOVENSKI FOTOGRAFSKI ZAVOD
Se priporoča Slovencem za vse prilike, kadar potrebujete dobrega, zanesljivega fotografa, ki vam napravi najfinejše slike po zmernih cenah.

John Bukovnik,
7033 SUPERIOR AVE.
blizu Addison Rd.
Odprto ob nedeljah od 10. dopl. do 5. pop.

Od zibeli do groba
NAJSTAREJŠI SLOV. POGREBNI ZAVOD, Cleveland, Ohio.
AMBULANCA, INVALIDNI VOZ, AVTOMOBILI IN DR. MOJA DELA IN MNOGOSTEVILNI POGREBI SO VAM DOKAZ NAJBOLJŠEGA PODJETJA.
ANTON GRDINA
Pogrebni direktor, balzamist.
Urad in stanovanje: 1053 E. 62nd St.
Druga hiša od St. Clair Avenue proti jezeru.

PRINCETON
1381
Bell Rosedale
1881

SLOVENSKA DOBRODELNA ZVEZA,
Cleveland, Ohio. Ust. 1. Januarja, 1921.
MLADINSKI ODDELEK. (JUVENILE DEPT.)

Tajniška poročila za mesec Januar. 1923. X-25.

Dr. Slovenec, št. 1. Suspendirani: Fr. Zorich, Pavla Zorich, Elsie Kolenc, Edgar Kolenc, William Kolenc, Karl Kolenc, Jennie Kolenc, Tonny Kolenc.

Dr. Sv. Ana, št. 4. Suspendirana: Mary Meše. Nova članica: št. 612, Amalija Zupančič.

Dr. Kras, št. 8. Novi člani: št. 613 Fortunat Zupančič, št. 614 Frank Valenčič, št. 615 Anna Zupančič.

Dr. Glas Clev. Delavcev, št. 9. Suspendirani: Tonny Peterlin, Josephine Peterlin, Joseph Peterlin.

Dr. Mir. št. 10. Prestopila v odrasli oddelek: Frances Cvitko.

Dr. Danica, št. 11. Novi člani: št. 616 Louise Komin, št. 617 Angela Komin, št. 618 Josephine A. Zalokar, št. 619 William G. Vihtelic, št. 620 Frank M. Vihtelic.

Dr. Bled, št. 20. Novi člani: št. 621 Julija Femec, št. 622 Cecilija Femec, št. 623 Angela Femec, št. 624 Mary Femec.

Frank Hudovernik, tajnik.

NOVO ŽIVLJENJE

POVEST

Spisal dr. Fr. Detela.

Niti Lenčiki niti materi se ni zdelo to smeha vredno in tudi Tončku je presedala veselost. Sprejel je prisrčno svoja gosta in ju vodil po hiši, velel skrivaj pogrniti in prinesti kruha in vina in nadejal se, da odide Jerica. A zvesto jih je spremljala dobra deklica.

"Le poglej, Lenčika! Nobeno okno nima zagrinjala," je dejala. "Kje pa je sklednik?"

"Tega še nimam."

"Sklednika nimaš? Žličnika pa tudi še ne. To je gospodarstvo, da se Bogu smili. Nič si ne znate moški sami pomagati."

"Saj si naročim kmalu gospodinjo," šalil se je Tonček.

"Skrajni čas," smejala se je Jerica in tekala in prestavljala pohištvo, kakor bi že bila gospodinja.

Vrbanka in hči sta malo govorili, a tem več mislili in kmalu se začeli odpravljati. Tonček se je trudil pridržati ji, stregel in ponujal pri mizi, kolikor je mogel, in strega in ponujala je ž njim veselooka Jerica, a brez posebnega uspeha; onima se je mudilo domov.

"Kakor hitro utegnem, pridem na Trato," je dejal Tonček za slovo in stiskal jima roke in jezil se na tihem na jezično Jerico, ki je vedno govorila vmes in takoj se ponudila, da pride ž njim v vas.

"Nocoj, Tonček, pa k nam!" se je poslovila in spremila nekaj časa oni dve in žvrgolela, kako moder in delaven mladenič da je Tonček. "Nikamor ne zahaja razen k nam; kajti z Žgurjem sta si od mladega prijatelja. Meni že nagajajo ljudje, da je pri nas kuhan in pečen. Toda povprašal še ni. Ti veš, Lenčika, da sem imela jaz že dobre snubce; ampak zdaj vem hvalo, da se nisem zmenila za nje. Zaradi Tončka bi se kesala. Ti ne veš, kako ljubezniv je ta fantt, koliko je skusil po svetu, kako zanimivo zna pripovedovati. Kar cele večere bi ga poslušala."

Molče je poslušala Lenčika ta slavospev; tudi če bi se ji bilo ljubilo, ne bi bila prišla do besede; kajti Jerica je govorila za vse tri, in karkoli je vprašala oni dve, si je sama takoj odgovorila.

"Lenčika," je dejala skrivnostno in se nagnila k njenemu ušesu, "ali boš družica? A nikomur nič ne povej, ker ni še tako daleč." Veselo so se ji svetile oči in gledale v zamišljeno tovarišico, ki se je obotavljala z odgovorom. "Torej z Bogom, mati! Z Bogom, Lenčika! Ampak molči, veš?" se je poslovila in veselo drobnela proti domu in polglasno si zapela: "Moj fantič se izmed vseh spozna."

Vrbanka in hči pa sta šli tiho svojo pot, zatopljeni v iste grenke misli.

"Da bodo zelo šle za njim," je prekinila molčanje mati, "to sem vedela; a nisem mislila, da bo izbral tako hitro."

"Čemu sva šli vendar doli, mati!" je dejala Lenčika in zaihtela.

"Ker si ti tako želela. In spodobilo se je, da ga obiščemo mi enkrat, ker je bil on tudi pri nas. Saj smo vendar prijatelji."

"Oh, prijatelji!" vzdihnila je Lenčika. "Kdo je prijatelj nesrečnim ljudem. Vsak se jih ogiblje, da se ne naleze žalosti. In pri nas je tako, da si želi včasih človek umreti. Če bi vas in očeta ne bilo več, služit bi šla kamor si bodi rajša nego živeti v takšni hiši."

"Nič ne bodi žalostna," tolažila je mati. "Saj še nisi prestara. Bo že še kdo povprašal, če ti je namenjen zakonski stan. Če ti pa ni, pomisli, kaj imava dobrega jaz in oče. Ali se ne godi bolje vsakemu hlapcu in vsaki dekli?"

Lenčiki je bilo na jeziku, da sta si oče in mati pač sama nekoliko kriva; a ni ju hotela žaliti in molčala je, nevoljna sama na se, da je tako lahkoverno in lahkoumno zapravila dušni mir in hitela za pisanimi penami, ki se razlete, ko se jih dotakne roka. Odganjala si je svatovske misli, ki so sedale za serminsko mizo, in bridko se nasmehnila materinim besedam, da ni še tako stara, in na tihem se začela meriti z Jerico in spoznavati, kako šibka je tolažba materina, prav kakor ona sama in njeno drobno lice poleg one krepke polnolične deklice. Tončku ni tolikanj zamerila, pač pa Jerici, ki se je vedla po njenih mislih, kakor se ne spodobi dekletu.

"Še bolj hud na Jerico pa je bil Tonček; kajti kaj si je mogal misliti Lenčika in njena mati! Niti par besedi ni mogel sam govoriti ž njima, neprijetno, vsiljivo vedenje Zato tudi ni šel zvečer v vas k Žgurju, dasi ga je prišel klicat Martin.

"Zakaj ga nisi pripeljal s seboj?" sprejela je Jerica Martina. "Saj se tiščeta vedno drug drugega."

"Najbrž pojde na Trato. Lej, Jerica, kako se človek moti. Prej sem mislil, da hodi Tonček na Trato samo, ker je bil tam vzgojen; zdaj pa vidim, da so povsod ženske vmes." In zaupljivo je pripovedoval, kaj da se je bilo zgodilo v gostilni, kako je napil Albin Tončku in nevesti njegovi in kako se je sprl Tonček z očetom.

"Ah, to ni nič," dejala je Jerica zamolklo in negotovo. "To ne more biti; saj ni nikoli nič omenil."

"Meni tudi nič mar ni," zmignil je Martin z rameni; "jaz povem, kar sem slišal."

Z Jerico se ni dalo nič več govoriti; na mah je bila izginila prešerna veselost in umeknila se burnemu nemiru. Uverjala se je, da so vse te besede neutemeljena domnevanja in sumnje, kakršnim ne odide noben fant, če izpregovori s kakšnim dekletom; a pomirila se ni. Živahno se je začela spominjati vsake prijazne besede Tončkove, kdaj ji je stisnil roko, kako pomenljivo jo pogledal.

"Ah, če laže beseda, oči vendar ne lažejo," si je mislila.

Ker pa Tončka več dni ni bilo v vas je začela popraševati, kdo da se mu je zameril, da treba poizvedeti. Blaž sam je šel po moškega mladeniča. A če se je resno držal on, še resnejša je bila ona. Malomarno je odzdravila, na kratko odgovarjala in modro govorila.

"Ljudje govore," je dejal Tonček, "da je moj oče otel Črešnjice, ki bi bile vse pogorele, če bi se bil o pravem času pripeljal načelnik ognjegascev."

"Ah, ljudje!" je dejala Jerica. "Danes govore tako, jutri tako."

"Javornik sam se je prišel njemu in meni zahvalit."

"Torej vendar še nekaj hvaležnih ljudi na svetu."

"Kaj si pa danes tako huda, Jerica?" je vprašal Martin.

"Saj se nihče ne zmeni, ali sem huda ali dobra."

"Kako se motiš!" dejal je Martin in nasmehnila se mu je tako ljubeznivo, da mu je gorko postalo; obrnila se je k njemu in govorila prijazno in živahno samo ž njim in semtertja pogledala po strani, kaj poreče Tonček, ko zna ona tudi resna in moška in kratkobesedna biti. A zamerila mu je še hujše, ker se za to očividno ni brigal.

Ko pa so poklicali Martina domov in je hotel ž njim oditi Tonček, ga je zadržala Blaževa žena, češ, da se mu nikamor ne mudi, ker je tako zapuščen v svojem prevelikem domovanju. Ostal je in spretna gospodinja, ki je bila zapazila mlado napetost, je skušala omečiti trmasti srci, ki sta bili po njenem mnenju kakor ustvarjeni drugo za drugo, in zaslužiti hvaležnost obeh, poskrbevši, da se najdeta sorodni duši, ki sta se bili nekoliko zgrešili. Oštela je po ženski navadi najprej sestro, da je pusta kakor jesenski dež.

"Oh, saj je prijazna," je dejal Tonček. "Martin se je smejal ves večer in on ve, zakaj, Jerica pa tudi."

"Jaz nič ne vem," dejala je Jerica, "in če misli Martin, da ve, potem se motita vidva oba."

"To bi bilo pa škoda in za Martina bi mi bilo žal." muzal se je Tonček; ona pa je zbežala iz sobe in ni je bilo več nazaj.

Tonček se je odpravljal domov samoljubno zadovoljen, da je v domačem kraju ljub in drag; in kar nič hud na Jerico je primerjal Blaževo družino s Tratenskimi, kjer je tako žalostno, da se boji človek obiskat jih in poprašati, kako se jim godi. Pri skednju ga ustavi Jerica. "Ali ti res misliš," je hitela, "da je meni kaj za Martina? Nič, kar nič." In solze so jo polile. "In ti misliš, da sem jaz huda in neprijazna. Saj ni res, Tonček. Naj bi bil ti videl Lenčiko na Trati, kako hude jeze je ta! Jaz jo poznam, ker sem služila gori. Njen ženin, Albin, jo je hotel enkrat prijeti črez pas, a mu je tako pripeljala, da je Albin tri dni legal po Šmarjeti da ga zobje bole. Lenčika je huda, ne jaz. Ampak, Tonček, pridi kmalu zopet. Saj te imamo vsi radi. Lahko noč!"

Nikdar ni Tonček s toliko hvaležnostjo stisnil prijateljske roke nego ta večer Jerici, ki se je veselila na tihem, da je naredila konec nesporazumenju, in ni slutila sirota, da je dosegla baš, kar je hotela preprečiti. Naredila je konec drugemu nesporazumenju in razpršila vse druge pomisleke.

Zgodno jutro drugega dne je že dobilo Tončka na potu tja, kjer ga že toliko časa ni bilo, dasi so ga tako težko čakali; in srce mu je plalo, kakor da hoče pred njim dospeti do zaželjenega cilja in popraviti in poravnati, kar so bile zakrivile nesrečne razmere in lastna nepremišljena lahkovernost.

A vedno so naše nade kakor tudi naš strah večje od pričakovane radosti ali nesreče. Kakor med tujce je stopil Tonček v znano hišo. Mati ga je sprejela prijazno, a ni se ga oklenila kakor prej; oče mu je stisnil roko in pokimal; a govorila sta starša hladno in mirno kakor s človekom, ki ga spoštujeta in čislata, a nimata za svojega.

"Kje je Lenčika?" vprašal je Tonček pobit in užaljen.

"Z doma je šla," je dejal oče tiho.

"Kam?"

"Mislim da je v zelniku."

"Jaz grem za njo," je dejal Tonček in obrnil se.

"Par besed, Tonček, par besed!" zadrževala ga je mati in hitela za njim in prijela ga za roko. "Nekaj te moram prositi. Ti si brhek fant, Tonček, in nič čudno ni, če se marsikatero dekle ozre za teboj. Ampak pameten moraš biti in previden, ker dekleta se hitro zagledajo in zamislijo, in kadar izpregledajo, je konec nesreča in žalost."

Tonček je mahnil z roko in odkimaval, a ona je govorila počasi dalje: "Posebno imej usmiljenje z našo Lenčiko, ko vidiš, da ima že doma dosti nadlog. Kako lahko je prej vse to nosila, ko je bila mirna; a zdaj trpi ta reva, da se mi smili v srce. Rada te imam, Tonček, in vendar bi hvalila Boga, če bi se ne bil več vrnil k nam. Seveda si ti dobro mislil in hotel nas razvedriti; a po teh jasnih dneh je legla še gostejša megla na naše življenje. Polagoma se bo zopet vse pomirilo in pozabilo; ampak prosim te, nikar več ne vznemirjaj dekleta. Če že govoriš, govoriš, govori resno brez vsakega namigavanja in snubljenja, ki samo glavo meša in srce obteži. Vem, da imajo nekatere to rade in se smejejo in dobrikajo in jim je le za šalo; Lenčika pa ni takšna. Ker je sama resna, misli, da govore tudi drugi ž njo zares, in tvoje besede se ji zde tem resnejše in iskrenejše, ker te ceni in stavi nad vse druge. Torej, Tonček, ne zameri, da govorim s teboj kakor mati, skrbna za Lenčiko in tudi za te, ker vem da bi ti bilo žal, če bi morala trpeti zaradi besedi, s katerimi jo hočeš razvedriti."

"Oh, mati," ugovarjal je Tonček, "kako krivo me vi sodite! Nikdar ne bi odpustil sam sebi, če bi z Lenčiko drugače govoril nego mislil o tem, kar mi je najbolj pri srcu. To je nesrečno nesporazumenje, katerega sem nekoliko sam kriv in ki se bo hitro razpršilo; samo da se pogovorim z Lenčiko. Tam jo že vidim pri solnčnicah.".

"Torej lepo in prijazno se pogovorita za slovo in potem naj bo konec!" je sklenila mati, stisnila mu roko in počasi se vrnila žalostna proti domu.

"Zdrava, Lenčika!" je pozdravil Tonček deklico, ki je pridno kopala po zelniku in le še bolj povesila glavo ob tem pozdravu.

"Zdrav, Tonček!" je odgovorila mirno.

"Nič mi ne daš roke?" ji je oponosel in lovil z žuljavo desnico pridno roko, ki se ni hotela odtegniti delu.

"Prav, da si prišel," je dejala črez nekaj časa in podala mu roko. "Želela sem, da se kot prijatelja posloviva."

"Sam Bog razumej tebe in mater, ki govorita tako čudno!"

"Medve, Tonček, govoriva naravnost in resnično in za šale nimava ne časa ne volje. Poslušaj me in nikar mi ne ustavljaj besede. Razveselila sem se te, Tonček, ko si prišel po dolgih letih zopet k nam. Mislila sem, da sva ostala oba takšnih misli in takšnega srca, kakršna sva bila kot otroka. A spoznala sem, da se je mnogo izpremenilo. Ti si videl mnogo sveta in mnogo doživel, jaz sem ostala v domačem kraju in ne znam drugače govoriti nego mislim. Tebi se je iz žalosti rodilo veselje in sreča, meni narobe, in ni bilo prav, da sem hotela priti kozarcu tvoje radosti nekaj našega pelina, ni bilo prav, da sem te iz samoljubnosti napačno umela navadne šale za resne besede. Kriva sem bila sama, ker nisem bila previdnejša in opreznejša. Žal mi je sedaj; toda sreča, da je še pozneje ni prišlo spoznanje!"

"Kakšne uganke govoriš, Lenčika!" ustavil jo je Tonček. "Tebi je žal, da si mi dala besedo! Kaj sem vendar takšnega zagrešil! Jaz imam mirno vest."

"Blagor ti, Tonček! Ti si se najbrž tudi sam motil. Kadar pride človek po dolgih letih v stari kraj, pričakuje in išče stare sreče. A ker se je izpremenil sam, se mu kmalu zazdi, da se je izpremenil kraj. Morebiti si ti od začetka res tako govoril, kakor ti je velelo srce; a ko je spoznalo srce, da se je zmotilo, so se začele zapletati besede in iskati povoda in izhoda in odtod natolcevanje in sumničenje in očitki in popraševanje, ki naj bi prikrilo in pokrilo izpremislek. Vse odveč, Tonček, vse odveč!"

"Same domišljije, Lenčika! Koliko krivico mi delaš! Kar sem govoril, ni bila šala in nobene besede ne vzamem nazaj. Žal pa mi je res in kesam se, da nisem takoj odgnal sumljivih misli. Saj veš, kdo je kriv. Zavedla me je ljubezen in zdaj se sramujem in kesam in te prosim: Odpusti mi!"

"Vse ti odpuščam, Tonček; samo posloviva se! Idiva narazen ker nisva drug drugemu namenjena."

"Če je tako, Lenčika, in se ti ne daš pregovoriti in prepričati, čemu sem se vrnil jaz v domovino! Prodal bom vse in šel po svetu. Zaradi tebe sem prišel, zaradi tebe pojdem. A da ti tako hudo zameriš, to ni prav. Človek se lahko zmoti; a pogovoriti se je treba, da se zmota spozna in popravi. Razžalil sem te proti svoji volji; a le še rajši te imam Lenčika, po nesrečni zmoti, v katero ne zabredem nikoli več."

"Oh, Tonček, lahko bi ti rekla: Preden bo petelin dvakrat zapel —. Ti ne veš, kaj je sumnja. Zdaj se slepiš, da si ozdravljen in da vidiš vse, kakor je bilo v istini; a najmanjši prah v očesu zagrne razgled po najlepšem kraju. Prej si se motil o meni in zdaj se motiš o sebi. Stara sumnja te ne izpusti več; napadla bi te tudi v zakonu in postavila se med naju kakor mrzla stena in trpela bi oba, ti po krivici, jaz po nedolžnem. Sreče je več v mislih nego v dejanstvu in od daleč se lepše vidijo pokrajine. Ti boš srečen s tisto, ki jo boš osrečil; pri nas pa je nesreča doma. Z Bogom!"

"Torej vsaka beseda, vsaka prošnja zaman?"

"Moja ljubezen sta za Bogom oče in mati." In obrnila se je k delu; Tonček pa se je rotil, da je nesrečen tisti dan, ko se je vrnil v domovino, nesrečna ura, ko se je naselil v vasi, in nesrečna misel, ki ga je slepila z nado srečnega življenja v domačem kraju. Pomeknil je klobuk na oči in odšel.

Pred hišo je srečal starega Vrbana.

"Kako je, Tonček, kako?" vprašal je starček.

"Žalostno, oče, žalostno," je dejal Tonček. "Žalosten postane, kdor je vas prej videl in vas vidi sedaj. A meni se ne godi bolje. Lenčika ne mara več za me."

"Tako, tako, Tonček? Nekaj sem slišal govoriti. Ženski sta se obe prijokali oni dan s tvojega domovanja in tarnali, da je vse pri kraju. Toda ženske se rade solze in za dežjem solnce sije. Morda se bosta še kako pogovorila."

"Govorite, oče, vi za me! K vam sem se zatekel, ko mi je umrla mati, k vam sedaj, ko mi umira sreča in veselje na svetu. Ali menite, da se bom jaz trudil sam za se? Razvajen nisem in za življenje je kmalu dosti; a če bi moral sam živeti v svoji hiši, bi me umoril dolg čas. — Tako imamo vsak svoje nadloge. Siliti pa Lenčike jaz ne morem. Če res v srcu ne mara za me, v božjem imenu! Če pa so drugi vzroki, opravljive besede ali kakšna zamera, dopovejte ji vi, da naj prezre in presliši vse takšne laži in ne žali sebe in mene. Bog vas obvaruj, oče!"

"Tudi tebe, Tonček, ki si dobrega srca. Lenčiki ne bi bilo pri tebi nič sile; toda to je nekdaj tako: kadar se kdo ženi, razveže vse jezike. Mamka božja vama pomagaj, da bo za oba prav!"

XIII.

Žibert je zvesto izpolnjeval Hribarjeve ukaze in izvedel, seveda pod pogojem, da nikomur nič ne pove, od premetenega Blaža, koliko da ima ta dolga, oni denarja v posojilnici, koliko je ta potegnil, drugi zopet vložil. Hribar pa je hodil po vaseh, napeljeval pogovor na posojilnične razmere in polagoma zapazil, da se ujemajo popolnoma zapiski v posojilnici z izdanimi knjižicami. Žgurju je prigovarjal, da naj odloži načelništvo, češ, denarne zavede so zamotane, da jih težko razbere preprost človek. Nekaka sopara je legala na Šmarjeto in zgoščavala se nad posojilnico. Župan je bil slabe volje, ne da bi vedel, zakaj, Albin nemiren, da se je jezil in razburjal za vsako malenkost.

Nekega dne pa prinese pismonos Lojze novine, ki so vznemirle vso vas, kakor če potrka kdo na poln panj čebel. Naj bo namreč kak dopis v katerih si bodi novinah še tako aboten, prebere ga vendar vsakdo od konca do kraja, ako se tiče domačih razmer, in zlasti če se bere črno na belem, da je sosed goljuf ali slepar ali kar si bodi slabega. Tako je raznašal Lojze novine s skrivnostno pripomnjo, da stoji notri nekaj imenitnega iz Šmarjete.

(Dalje prihodnjič)

— Iz urada policijskega clerka, iz glavnega policijskega stanu so neznani ljudje odnesli v nedeljo 53 varščin, pozivov pričam in vse dokaze proti 53 kršilcem prohibicijske postave. Vsi ti slučaji bi morali priti na vrsto ta teden, in sedaj bo sodnija imela največje sitnosti, da pridejo kršilci prohibicije na vrsto, kajti ukradeni so bil vsi papirji, ki se rabijo na sodniji.

— Župan Kohler se je vrnil iz New Yorka in je v nedeljo se vozil celo popoldne in zvečer po mestu ter pregledal vse mestno poslovanje, če je še v takem redu kot tedaj, ko je odšel v N. Y.

POZOR ROJAKI!

Dobili smo par dobrih hiša in poceni. Dosedaj te hiše še niso bile naprodaj. Hiša 8 sob, za dve družini na Edna ave. Cena $5500, takoj $2000. Hiša 5 sob, za eno družino, elektrika, toilet, cena samo $4000. Takoj $1800. Hiša 7 sob, velik lot, 3 garaže, vse udobnosti, cena $7000. Zidana hiša za 4 družine, 24 sob, vse udobnosti, rent na mesec $165, cena $17,000, takoj $3000. Imamo tudi dobro farmo, ki jo zamenjamo za vašo hišo. Vse podrobnosti zveste na 6122 St. Clair ave. zraven fotografa. (24)

IŠČE SE STAREJŠA ŽENSKA, da bi pazila na otroke. 3867 Lakeside ave. (25)

NAPRODAJ 3 in en četrt akra zemlje Wickliff vas, stop 25½ Euclid ave. Voda in elektrika na lotu. Jako lahka odplačila, ali pa se zamenja za posestvo v Clevelandu. Pokličite lastnika C. A. Gardner, Kenmore 170, stop 127½ Shore Line. (28)

Moški dobe delo

takoj, stalno. Dolge ure. The Union Salt Co. Addison Rd. (E. 65th St.) in New York Central R'y. (27)

Za zanesljivo delo in točno postrežbo za plumberska in enaka dela pokličite

A. J. BUDNICK & CO.

6703 ST. CLAIR AVE

Randolph 3280
Res. Nottingham 238-M

Odprto med tednom do 5. zvečer, v soboto do 8. zvečer. (m.f)

IŠČE SE ŽENSKA za pranje, likanje in čiščenje. 340 Dalwood Drive, blizu Lake Shore Blvd. in E. 144 St. Tel. Eddy 8706-M. (x-23)

5%

PRILIKA BITI NEODVISEN.

Ravno zdaj in vsak dan vam daje International Building in Loan Co. priliko, da postanete neodvisni, ko boste stari 65 let. 85 procentov ljudi pri tej starosti v Združenih državah je odvisnih od drugih za podporo. Če vi vložite samo $5 vsak teden za dvajset let, boste tedaj imeli $8876.80. (Vaš denar nosi 5 obresti, ki se vsakega pol leta pripišejo kapitalu.)

Vi lahko dvignete denar kadar hočete, če ga rabite in obresti vam bodo plačane na dan, ko dvignete denar.

International BUILDING & LOAN CO.
6233 St. Clair Avenue

5%

... Naznanilo ...

od

DR. ZUPNIK-A

ZOBOZDRAVNIKA

S tem bi rad naznanil cenjenemu slovenskemu občinstvu, ki prihaja v moj urad, da si popravi zobe, da se nahaja moj urad na vogalu St. Clair Ave. in 62. cesta, in da je edini vhod do mojega urada samo na vogalu 62. ceste. Ker so se v okolici izvršile nekatere izpremembe, kar moti ljudi, me je to napotilo, da sporočim javnosti to naznanilo.

V uradu na St. Clair Ave. se nahajam že zadnjih osem let, toda pred kratkim sem preselil svoj urad v večje prostore, ravno nad North American banko v Knausovem poslopju, in moj urad lahko najdete, ako pogledate na napis banke, ki je ravno spredaj mojega urada.

Edini vhod do mojega urada je okoli vogala St. Clair ave. in 62. ceste in jaz nimam nobenega drugega vhoda do mojega urada, in tudi nisem v zvezi z nobenim drugim uradom na St. Clair Ave.

IŠČE SE

FRANK OBREZAR, doma pri Cerknici, nahaja se nekje v Borberton ali Cleveland, O. Radi bi zanj zvedel John Merhar, 1391 E. 41st St. ki ima ponočati važne stvari. (25)

CUNARD ANCHOR

BODITE ZA VELIKONOČ V JUGOSLAVIJI

Sijajna prilika za potovanje z enim najhitrejših in največjih parnikov Odhaja iz New Yorka

AQUITANIA 45,647 ton 20. marca

VIA CHERBOURG)

na rodnih tleh ste v osmih dneh.

S posebno postrežbo se vozite brez vsake skrbi do vaše hiše. Udobnost, hrana, postrežba nenadkrijiva. Preskrbite si takoj za prostor.

Za nasvete, cene in drugo vprašajte pri katerikoli agenciji.

CUNARD LINE

Hotel Cleveland Bldg. Cleveland, Ohio. (m)